

KURYER LITEWSKI

w WILNIE w SOBOTĘ DNIA 7 SIERPNIA V. S. 1815 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Gazeta Petersburská, *Poczta Północna*: donosi z *Petersburga* pod dniem 28 lipca: „W ostatnią niedzielę, d. 25 t. m., u Najjasniejszej Cesarzowej Jęymosci, *Maryi Federowny*, było nader liczne zgromadzenie znakomitszych obojey płci osób, w których liczbie znajdowali się: poseł *francuzki*; ministrowie: *angielski i sardyński*. Całe zgromadzenie, zaproszone było do Cesarzowej Jęymosci na obiad, wieczorem, o godzinie 7mej, Najjasniejsza Pani z całym zgromadzeniem wyjeżdżała na spacer, po którym nastąpił podwieczorek w pawilonie różowym. Mały Najjasniejszy Pani ogródek, przez który do pojazdów kompanija wychodziła, lilijami był przyozdobiony. Tegoż dnia z rana przybył do *Paulowska* Jenerał Adjutant Jego Cesarzowskiej Mosci, *Hrabia Orłow-Denisow*, z doniesieniem Cesarzowej Jęymosci, że szatki wojska francuzkiego, które się za *Loarę* cofnęły, już się poddały. Tenże *Hrabia Orłow-Denisow* przywiózł od Cesarza Jegomosci miniatyrę wizerunku Najjasniejszego Pana, przez sławęgo *Jzabe* robioną. Cesarzową Jęymosć, po skończonym obiedzie, wizerunek ten kazała przynieść do pokoju bawialnego, i wszystkim obecnym pokazywać. Wszyscy zgodnie przyznają, że jest zupełnie podobny do swego czcigodnego dla *Rossyan* Oryginału. Za powrotem ze spaceru, nastąpiła w pałacu wieczerza, po której rozjechało się zgromadzenie „

Donoszą z *Kronsztadu* pod d. 24. lipca: „D. 18 t. m., o godzinie 4 z południa, podniósł kotwicę, i wyszedł na morze okręt *Riuryk*, przeznaczony do podróży w celu nowych odkryć. Okręt ten zbudowany jest i uzbrojony kosztem *JW. Mikołaja Hrabia Rumiancowa*, Kanclerza Państwa, w iednym celu przyłożenia się do rozszerzenia wiadomości w różnych naukach. Ze względu na cel tak pożyteczny, Rząd pozwolił temu okrętowi zaciągnąć wojenną banderę. Dowództwo nad nim objął Porucznik floty *P. Kotzebue* (syn sławnego niemieckiego pisarza), który się edukował w korpusie kadetów lądowych, i odprawił już podróż około świata z kapitanem *Krusensternem*, na okręcie *Nadzieja*. Z dwóch drugich Poruczników na tymże okręcie, *Sztymarow* i *Zacharin*, pierwszy starszy służbą od dowódcy terażniejszego, ochocho zgodził się być pod jego rozkazami. Medykem okrętu jest *P. Eschholtz*, doktor z uniwersytetu dorpackiego. Osada składa się z 24 młodych i zdolnych ludzi, i trzech szturmanów, którzy wszyscy z własnej ochoty poświęcili się na tak chwalebne przedsięwzięcie. *Hrabia Rumianców* skłonił także do tej podróży *P. Schamisso*, z *Berlina*, człowieka wiele uczonego i biegłego w *Historyi naturalnej*, który, nie przyjeżdżając do *Petersburga*, w *Kopenhudze*, na okręt siadzie. Jedzie także

P. Wormschilt, rodem z *Kopenhagi*, który z poświęceniem się pracuje około *Historyi naturalnej*, a szczególnie w *mineralogii i botanice*, i już dwie odprawił podróże z pożytkiem dla ulubionych sobie nauk: jedną do *Grenlandyi*, drugą do *Norwegii*. Dla przenoszenia na papier nowych, a ciekawych, przedmiotów, za każdym prawie krokiem w podobnej podróży zdarzających się, wzięty jest malarz *P. Choris*, rodem z *Ekaterynosławia*, który w podobnym już celu towarzyszył znajomemu z nauki i rozległych wiadomości w *historyi naturalnej*, Panu *Marschal Biberstein*, w czasie jego zwiedzania gór i okolic *Kaukazu*. — Mówią, iż Dowódzca okrętu, *Riurik*, ma rozkaz okrążyć przylądek, *Cap-Horn*, w grudniu terażniejszego roku; a potem cały rok 1816 i początek 1817 poświęcić na zwiedzenie tych stron północnego morza, które dotąd niedostatecznie jeszcze są poznane. W letnich miesiącach 1817 roku powinien, ile okoliczności pozwalają być, obćrzeć wewnętrzne okolice *Ameryki*, ponad ciąsniną *Beringowską*. To uskuteczniwszy, powrócić przez ciąsninę *Tores*, przez *Tinior* do przylądka *Dobrey-Nadziei*; tak że w sierpniu, można mieć nadzieję nyrzeć ten okręt u nas w *Kronsztadzie*. Zostawił jeszcze *Hrabia Rumianców* do uwagi dowódcy okrętu, jeżeli stan jego i osady pozwoli, jeszcze rok na podróży przepędzić, w przekonaniu, iż ludzie, poświęceni naukom, z ochotą się zgodzą, obrócić ten czas na większy dla nich pożytek — Nader ważną w tej wyprawie, że ona jest przedsięwziętą pod kierunkiem i stosownie do projektu *P. P. Krusensterna*, tak sławnego i światłego żeglarza którego doświadczenie najlepszą mogło podać radę w tym wszystkiem, cokolwiek do tego przedsięwzięcia pożytecznem i potrzebnem być może. Życzyć należy, iżby dokonanie tak ważnego przedsięwzięcia odpowiedziało slachetnemu celowi swemu. Nową ono sławę naszej przyniesie oyczyźnie. Nie mniejszą też jest dla niej zaletą, że ma takich mecenasów, którzy, pozwolonych sobie od Opatrzności dostatków, na tak pożyteczny cel używają. *Hrabia Rumianców* nie jeden już dał dowód miłości swej ku oyczyźnie: a terażniejsza jego ofiara stanie się niewątpliwem przekonaniem, jak ludzie do spraw wielkich Państwa przeznaczeni, a gorliwością o powszechne dobro przejęci, mogą pożytecznie używać czasu, wolnego od zatrudnień swoich. „

W Gubernii *Uleaborskiej*, w parafii *Kusimowskiej*, we dwa tygodnie po usiewie zbóż jarych, d. 20 i 21 czerwca, spadły wielkie śniegi, które, więcej pół łokcia głębokości mając, przez pięć dni leżały. Osobliwość ta w naszym kraju godną jest zastanowienia.

Uczniowie *Gimnazjum Białostockiego*, d. 26 czerwca, dali reprezentacyą teatralną na rzecz inwalidów. Zebrane z niej 500 rubli assygnacy-

nych, przez Rządzcę obwodu Białostockiego, Rzeczywistego Radcę Stanu, *Szczerbinina*, odesłane zostały do swojego przeznaczenia, na ręce Redaktora gazety *Ruskiego Inwalida*.

W miesiącu czerwcu, przez tamożnię Chorośczańską, w obwodzie Białostockim, przeszło różnych towarów więcej, iak na 19,000 rubli wartości; najwięcej było papieru do pisania, rumu, kawioru, ryby, skór, herbaty, kawy, cukru, pierników *wiazemskich*, bótów, soli, tytuniu, i t. d.

W gazecie Petersburskiej, *Senackiej*, z dnia 24 lipca, czytamy: „W doniesieniu Ministra skarbu Rządzącemu Senatowi uczynioném wyrażono, że Komitet Ministrów, dnia 15 maja 1815 roku, postanowił: znieść wszystkie tamożnie kontrolne, od dnia 1 lipca roku terażniejszego; a urzędnikom kontrolnym do tegoż dnia pensyę wypłacić.”

Podług téżże gazety, przez rozkaz d. 28 lutego, były Naczelnik ruchomego magazynu wojskowego, Radca kollegialny, *Lisaniewicz*, nagrodzony rangą 5 klasy, czyli, Radcy Stanu, z przeznaczeniem pobierania terażniejszey pensyi do śmierci.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

F R A N C Y A

W gazecie *Korrespondenta hamburskiego* czytamy z *Paryża*, pod d. 21 lipca: „Słychać, że Jenerała *Hogendorp* do *Paryża* wezwano. — W konwencji, względem poddania *Paryża*, w *St Cloud* zawartej, ma być kilka artykułów tajemnych, które bardzo korzystne są dla sprzymierzonych — W *Prowancyi* wysadzili *Anglicy* na ląd 4,000 ludzi; 10,000 karabinów i 12 dział. — Ciągłe trwają kłótnie z powodu noszenia *goździków*. — W tych dniach zapytał Król Xięcia *Wellingtona*, iak wiele sobie lat liczy? „N. Panie, urodziłem się roku 1768.” — *Bonaparte* w tymże się roku urodził, odpowiadając Król: Opatrzność winna była uczynić nam to wynagrodzenie. — Przeprowadzono do *Paryża* wóz, na którym nieżywy znajdował się *Prusak*. Za wozem szło kilku związanych chłopów. — *Murat*, przebrawszy się w mundur kapitana marynarki, wypłynął z *Tuluzy*. — Xiążę *Wrede* zalecił, iżby domy dowódców partyzantów francuzkich, jeżeliby się w czasie przepisany nie poddali, z ziemią zrównane, a dobra ich skonfiskowane były. — Jenerał *Tettenborn* znowu znaczną czyni przysługę z lekką jazdą, pod jego dowództwem będącą. Snujące się pojedynczo francuzkie korpusy, przez niego i przez regimenta konnicy pruskiej, rozpedzone, w niewolę wzięte, albo zniesione zostały.

Tenże *Korrespondent* zawiera z *Paryża*, pod 24 lipca: „Podług doniesienia Prefekta marynarki, Barona *Bonnefoux*, przyjęto na okręt *Bellerophon*, prócz *Bonapartego*, osoby następujące: Jenerała Porucznika, Hrabiego *Bertrand*, W. Marszałka pałacowego; Hrabinią *Bertrand* z 3 dziećmi; Jenerała Porucznika Xiążęcia *Rovigo* (*Savary*); Jenerała Porucznika *P. Allemand*; Marszałka obozowego, Barona *Gourgaud*, Adjutanta *Napoléona*; Marszałka obozowego *Montholon*; *Semonville*, z żoną i synem; Hrabiego *de Las Cases*, Radcę Stanu, z synem; oficera ordynansowego, *P. de Resigny*; Szefa szwadronu *Schultza*; Kapitana *Pongorskiego*, *P. Maignault* Chirurga *Napoléona*; i innych 43 osób, które na okręt *Bellerophon*, albo na inne statki dywizyi angielskiej, dowództwa Admirala *Sir Henry* *Hottham* siadły. — Jenerał *Muffling* w liście swoim

pod 22 t. m., do Jenerała *Dessoles*, daie wielką pochwałę gwardyi narodowej paryzkiej. — Korpus Marszałka *Suchet*, 13,000 ludzi wynoszący, znajdował się d. 20go, tylko o 3 marsze od *Loary*. Miał on z sobą 240 dział — Poszedł rozkaz do *Meudon*, ażeby Marszałka *Soulta* uwolniono. Jedni utrzymują, że on uda się do matki swojej, do *St Amand*; drudzy rozumieją, że do wojska *Loary*. — Jenerał *Becker*, który *Bonapartemu* do *Rocheport* towarzyszył, powrócił do *Paryża* — Na miejscu *P. Bonnefoux* prefektem morskim w *Rocheport* mianowany jest Kontr Admirał *Gourdon*; *Truget*, Prefektem marynarki w *Brest*; *Missiessy*, Prefektem marynarki w *Tulonie*, &c. — Obce wojska w okolicach paryzkich, prócz kwater, niczego więcej od mieszkańców nie mają. — *Murat* miał z *Tuluzy* do *Anglii* popłynąć. *Lucyan*, między *Lyonem* i *Genewą* miał być zatrzymany, i do *Turyngu* zaprowadzony. — Jenerał *Lefebvre-Desnouettes* prowadzi teraz woynę podjazdową na czele dwóch regimentów jazdy. — Marszałek *Macdonald* przeznaczony na ministra Królewskiego domu. — *P. Cluys*, dawniej Sekretarz Xięcia *Rovigo* (*Savary*), kiedy był ministrem policyi, został aresztowany. — Nienawiść między różnemi stronami ciągle daje się tu widzieć. Traktyernicy utrzymują teraz oddzielne stoły dla *Royalistów*, oddzielne dla *Bonapartystów*. Zdaje się jednak, że strony te, zaczynają się z sobą jednać. — *Francya* ma zapłacić 800 milionów kontrybucyi. — Wzory nowych mundurów dla wojska pruskiego, są bardzo piękne. — Przybył tu Xiążę *Karol Meklemburg-Strelitz*, Jenerał Porucznik w służbie pruskiej. — Mówią: że *Lavalette*, dawniejszy Dyrektor jenerałny poczt, w domu swoim aresztowany został. — Dwóch officerów angielskich straciło tu życie. — *Davoust* miał uczynić przełożenie Królowi, iżby do wojska *Loary* przybył, dla utworzenia tam punktu łączenia się wszystkich *Francuzów*.”

Daléj donosi tenże *Korrespondent*, od granic francuzkich, pod 27 lipca: „Podług doniesień z *Paryża*, Xiążę *Wellington* wkrótce ztamtąd wyruszy, przeciwko zbuntowanemu wojsku *Loary*, z którym się i wojsko *Wandeyskie* połączyło. Przyjęły one wprawdzie białą kokardę i oświadczyły się za *Ludwikiem XVIII*; chcą jednak daley woynę prowadzić, przeciwko sprzymierzonym. Mówią, że *Francuzi* usiłowali przejsć przez *Loarę*; ale po krwawey rozprawie odparci zostali. Jak tylko wojska austriackie od *Lyonu*, zbliżą się do pewnego punktu ku *Loarze*, natychmiast mają nastąpić ogólne działania. — Stan *Francyi* osobliwszą teraz przybiera postać. Stronnictwa się łączą, a *Ludwik XVIII*, który sprzymierzonym winien powrót swój na tron, znajduje się w osobliwszem położeniu. Trzyma on z poddanymi i Jenerałami twierdz, którzy się na pozor za nim oświadczyli. Podobny obrót rzeczy naturalnie ściągać musi czuyną baczność sprzymierzonych. Przeczność wymaga ciągłego postępowania naprzód wojsk sprzymierzonych.

Gazety paryzkie uwodzą Publiczność francuzką, mieniąc, że wojska sprzymierzone zaczęły już 25 sierpnia opuszczać kraj francuzki; że całość *Francyi* nienaruszoną zostanie, i że tylko kontrybucya nałożona będzie, która na 4 rozłoży się lata.”

Gazeta berlińska zawiera z *Paryża*, pod d. 25 lipca: „Dnia wczorayszego odbyły się, pod *Neuilly* ćwiczenia wojsk angielskiego, hannowerskiego i belgickiego; siłę ich do 70,000 ludzi wynoszą. Monarchowie sprzymierzeni, *Monsieur*, Xiążę *Berry*,

Xiąże *Oranii*, i królewic Wirtemberski znajdowali się na tych popisach. — Xiąże *Blücher* przenosi główną kwaterę do *Chartres*, Jenerał *Ziethen* ciągnie z pierwszym korpusem wojska do *Normandyi*. 10.000 Austryaków weszło do *Autun*. Biorą one kierunek ku *Loarze*, dla zmuszenia Marszałka *Davoust*, aby się cofnął, a nie wciskał do *Burgundyi*. Między Jenerałem *Wimpfen* a Marszałkiem *Jourdan* w *Besanson* rozeym nastąpił. *Besanson*, *Brest*, *Nantes*, również i *Bordeaux* (od d. 22) białą chorągiew zatknęły. W *Lyonie*, d. 21, wydał Hrabia *Bubna*, jako Gubernator miasta, odezwę do mieszkańców. Podług tej Austriacy osadzą militarne, punkta miasta. służbę zaś wewnętrzną gwardyi narodowej zostawiają. — Ulice *Jeną* i *Austerlitz* mają odtąd nosić imię placu inwalidów, a warownie około *Paryża*, jako nieprzydatne w teraźniejszych okolicznościach wkrótce zniesione zostaną. — W *Bordeaux* noszono w tryumfie popiersie Króla i Xiążki *Angoulême*. Wojska opuściły miasto, i ku *Loarze* poszły.

Bourges, napelnione jest od 10 dni wojskami różney broni. Wielki park artyleryi stoi przed miastem; kawaleria rozłożyła się w okolicach. Zasoby zbierają się w *Poitiers*. Na 19ty spodziewano się Marszałka *Davoust*. Mówią jednak, że się on z *Orleanu* do *Tours* udał, dla obejrzenia całej linii. Gdy zaś cały główny sztab jego do *Bourges* już przybył, jest podobieństwo, że i on wkrótce główną kwaterę tam przeniesie. Wojska Rosyjskie i Pruskie zbliżają się spiesznym marszem do *Loary*. D. 17go wydał *Davoust* następującą odezwę do żołnierzy swoich: „Jenerałowie i Officerowie powierzonego mi wojska poddali się rządowi *Ludwika XVIII*. Żołnierze! powinność wasza wymaga, ażebyście poddanie się to posłuszeństwem uzupełnili. Weźcie białą kokardę i białą chorągiew. Wymagam po was wielkiej ofiary. Od lat 25 drogie były sercom naszym te barwy, ale oyczyzna wymaga: dla niej ofiarę tę uczynić powinniśmy.

Nie podobna mi jest, dawać wam rozkaz, który by nie pochodził z czystego zamiaru, albo honorowi był przeciwny. Przed rokiem, w podobnym położeniu rzeczy, bronilem w imieniu Króla do ostatniej chwili *Hamburga* i *Harburga*. Wtedy również, jak i teraz, słuchałem tylko głosu Oyczyzny i iey dobra. Zachowaniem *Francyi* piękne wojsko; nikt z żołnierzy nie opuścił szeregow swoich: bo każdy z nich wiedział, że oyczyźnie swęj pod jakimkolwiek rządem krajowym, służyć należy, i że wojsko rozwiać nie powinno. Żołnierze! idźcie za tym przykładem, brońcie nieszczęśliwej oyczyzny naszej w imieniu *Ludwika XVIII*. On i wszyscy spótrodacy nasi odwodzić nam potrafią. Połączmy się z walecznymi *Wandeyczykami*, którzy się z nami chcą zjednoczyć, dla zwyciężenia nieprzyjaciół *Francyi*. Zachowajcie oyczyźnie dzielne i liczne wojsko. Przestrzegajcie karności wojskowej, iakoście ją zachowali od wyjścia waszego z *Paryża*.

(Podpisano) Xiąże *Eckmühl*.

Wyrokiem Królewskim wszystkie korpusy ochotników są rozwiązane. Do *Dijon* spodziewano się na 21 t. m. 20.000 Austryaków. — D. 20 przejeżdżała przez *Dijon* Pani *Louis Bonaparte* w podróży do *Szwajcaryi*. Miała pasport od Xiącia *Otrante*. D. 18 odebrała w *Paryżu* rozkaz, opuścić *Francyę*. Adjutant Xiącia *Schwarzenberga*, Hrabia *Woyna* towarzyszy iey do miejsca, dla iey przeznaczonego. Ponieważ spokojność publiczna rzeczywiście na prządzeniu gwardyi narodowej polega, przeto zarządził rząd, izby iey organizacją uzupełnić.

W teyże gazecie czytamy z *Paryża* pod 26 lipca: „Król *Francuzki* przez wyrok z dnia 24 t. m. złożył 29 członków Izby *Parow* z ich godności. Między tymi znajduje się Xiąże *Gdański* (*Lefevre*)

Hrabia *Lacepede*, Hrabia *Latour Maubourg*, Xiąże *Praslin*, Xiąże *Placencyi*, Marszałek Xiąże *Elchingen*, Xiąże *Allufera*, Xiąże *Conegliano*, Xiąże *Treviso*, Hrabia *Boissy d'Anglas*, Xiąże *Cadore*, Hrabia *Montesquiou*, i Hrabia *Segur*.

Przez drugi wyrok w teyże dacie, rozkazuje Król: 1) Wszyscy Jenerałowie i Officerowie, którzy go przed 23 marca zdradzili, albo *Francyę* i Rząd zbroyną ręką napadli, albo przemocą rząd sobie przywłaszczyli, mają być imani, i przed sąd wojskowy stawieni; a mianowicie: *Ney*, *Labeoyere*, obadway bracia *Lallemant*, *Drouet*, *d'Erlon*, *Lefebvre*, *Desnouettes*, *Arceilh*, *Brayer*, *Gilly*, *Mouton-Duvernet*, *Grouchy*, *Clausel*, *Laborde*, *Debelle*, *Bertrand*, *Drouot*, *Cambrone*, *Lavalette*, *Rovigo*.

2) 38 osob mają w ciągu trzech dni *Paryż* opuścić i udać się w głąb kraju francuzkiego do miejsca sobie wskazanego, gdzie pod dozorem zostawać będą, póki Izby rozsądzą, które z tych osób, z kraju na zawsze wywieść, albo przed sąd stawione być mają. Do tych należą; *Soult*, *Alix*, *Exelmans*, *Bassano*, *Carnot*, *Vandamme*, *Lamarque*, *Lobau*, *Barrere*, *Regnauld de St. Jean d'Angely*, *Arrighi* (Xiąże *Padwy*), *Hullin* i *Defermont*.

3) Osoby, które kraj opuścić muszą, mają mieć wolność wyprzedania w przeciągu roku dóbr swoich.

(Między *Parami*, którzy z godności swojej złożeni zostali, znajduje się 4 (*Boissy*, *d'Anglas*, *Champagny*, *Casabianca* i *Doucet-Pontecoulant*) którzy w processie *Ludwika XVI* głosowali, i na więzienie go skazali. Między tymi zaś, którzy przed sąd wojskowy stawieni być mają, także 4; 3 z nich *Drouet*, *Clausel*, *Bertrand* głosowali na śmierć, *Savary* na więzienie. Między 38, którzy z kraju są wywołani, znajduje się 8 sędziów Króla; *Thibeaudeau*, *Carnot*, *Lamarque*, *Merlin de Douay*, *Garnie de Saintes*, i *Barrere* głosowali na śmierć; *Real*, *Defermont* na więzienie.)

(Podług konstytucyi Izba Deputowanych za skarża *Parow*, którzyby winę zdrady na siebie ścignęli. Izba *Parow* wyrok stanowi.)

Paryż musi niezwłocznie złożyć 9,600,000 fr. na utrzymanie obcego wojska, które od mieszkańców kwatery tylko bez stołu mieć będzie. Wydawcy gazet paryzkich nowych teraz mają Cenzorów, a nadto za gazetę swoją są odpowiedzialnymi. Wielu z nich usuniono — Rozeym z Jenerałem *Rapp* zawarty, rozciąga się do wszystkich twierdz w *Alzacyi*. — Z *Metz* dowiadujemy się, że wszystkie układy, iakie dotąd z Dowódcą tej twierdzy czyniono, daremne były.

Oświadczył on: że czekać będzie właściwey pory, dla stosowania się do okoliczności. W *Tours* widziano Marszałka *Davoust* z białą kokardą u kaptusza — Xiąże *Angoulême* ma się znajdować w *Pamieres* (między *Tulużą* i *Foix*). — P. *Daru* obrany został Prezydentem drugiej klasy Instytutu. Miała zayść bitwa między wojskami Marszałka *Dawusta*, a Hrabiego *Bubna*.

ANGLIA.

Gazeta *Ryska*, *Zuschauer*, z *Londynu* d. 21 lipca, zawiera, co następuje: „W gazecie *Morning Chronicle* znajdujemy następujący wyjątek z listu *Fouché*, pisanego do Króla d. 7 lipca przed weysciem do Ministerium: „Każdemu wiadomo, że *W. K. Mości*, nie tylko na znanomości, ale i na doświadczeniu nie zbywają. Znasz *W. K. Mość Francyę* i wiek teraźniejszy; znasz *W. K. Mość* moc opinii; iednakże, przez dobroć, często udzielał *W. K. Mość* ucha tym tylko, którzy się do niego w nieszczęściu przywiązali. Od tej chwili *Francyę* stała się rozdwojonym narodem. Mał to systema być odnowione i *W. K. Mość* wszystkie swoje prawa, czyliż tylko z praw dziedzictwa wyprowadzać będziesz,

i żadnych innych praw narodowi przysłać nie zechcesz, tylko te, których narodowi tron udzieli; jeśli tak ma być, Francja równie, jak przedtem, w powinności swej niepewną zostanie; wahać się będzie między miłością ku Ojczyźnie, a miłością ku Monarsze; między skłonnością swoją, a rozszerzonem poznaniem. Posłuszeństwo jego żadney inney niebędzie miało zasady, tylko ufność w osobie W. K. Mości; a jeżeli ufność ta dostateczną byłaby do utrzymania należnego uszanowania, jednakże nie byłaby dostateczną do utrzymania dynastyi i do zachowania od niebezpieczeństw. N. Janie! mądrość W. K. Mości niepownna spościć się żadnych nieszczęśliwych wypadków, za uczynienie odstąpienia, Natychmiast uczynione ocaliłoby i nadały nową powagę dostojności Królewskiej; odmówione zaś, samąby tylko okazały słabość; powstanie donichby znosiło; a umysły Francuzów nazawszeby zawałone zostały. „

Trzech wielkich aktów sprawiedliwości, pisze gazeta, *Courier*, oczekujemy od Monarchów, jeżeli krew i dostatki ich poddanych nie napróżno szafowane były: 1.) Ukarać Bonapartego. 2.) Zapłać kosztów wojennych przez Francją, i powrócenia wszystkich zbiorów sztuk i nauk, które ona obcym krajom wydarła. 3.) Zmniejszenie terytoryalney potęgi Francuzkiej. To ostatnie w taki sposób uskutecznione być powinno, iżby ona przedsięwzięć swoich, jakie ciągle przeciwko niepodległości i bezpieczeństwu innych narodów wywierała, i zawszeby jeszcze wywierać chciała, nie mogła już więcej wykonać. Francja posiada wiele zdobytych trofeów, które spólnie dowszystkich ludzi należą jako spadek po tylu pokoleniach; dziedzictwo rodu i ziemi, gdzie one początek swój wzięły. Te zbiory pomników sztuki nadają Paryżowi wielką przewagę nad wszystkimi miastami Europy, i jedyną mu, sztuką udziałaną świetność, której godnym nie jest; a nadto, zachowując pamięć zwycięstw wojska tego narodu, zapalają w nim zdobywczego ducha. Te skarby sztuki, te pomniki talentów ludzkich, te święte szczątki po tylu twórczych dowcipach, zbanbione będą, jeśli zostaną w Luwrze, dla nadania, łupieży imienia sławy; w nagrodzie dla nie-ludzkich rabusiów, i dla zjednania wyższości narodowej w sztukach, które pokoju tylko są owocem. Najważniejszą jest zmniejszenie terytoryum Francji. Nie byłoby to koniecznem, gdyby Król mógł się rządzić podług własney woli; ale niezmiernie staie się istotnem, gdy widzimy, jakich Król dobrał dla siebie Ministrów. Czy on ich dobrowolnie obrał, czy musiał obrac, żadney to niestanowi różnicy.

Korrespondent Hamburski donosi z Londynu pod 25 lipca: „Bonaparte na okręcie *Bellerophon* do Torbay przybył. Pisał on do Xięcia Regenta list następujący.

„Wasza Królewiczowska Mość!

Wystawiony na fakcje, ojczyznę moję szarpiące i nienawiść wielkich mocarstw Europy, zakończyłem polityczny mój zawód, i, jak drugi Temistokles, oddałem się gościnności Angielskiego narodu. Proszę u Waszej Królewiczowskiej Mości opieki praw, i oddaję się najsłabszemu, najsłabszemu, i najsłabszemu z moich nieprzyjaciół. „Dnia 25 lipca 1815 Rochefort.

„Napoleon. „

Chciał Bonaparte przesłać ten list do Xięcia Regenta przez osobę z orszaku swojego; ale nato poselstwo do Londynu nie zezwolono; kapitan Sartorius, który wczora z depeszami kapitana Maitlant tu przybył, razem i ten list przywiózł. Po przybyciu Kapitana Sartoriusa zaraz się odprawiła wielka rada-gabinetowa, po której gońca stanu do Paryża wysłano — *Bellerophon* otrzymał rozkaz z Torbay do Plymouth płynąć, i najsurowiej zalecono, iżby

okręt, na którym się Bonaparte z 45cią osobami orszaku swego znajduje, najmniejszego związku z lądem nie miał — O dalszém przezuaczeniu Bonapartego ieszcze niepostanowiono. Jedni mówią, iż on będzie zaprowadzony na wyspę *ś. Heleny*; drudzy, że do zamku w Szkocyi. Ostateczne zaś postanowienie nastąpi, za otrzymaniem z Paryża odpowiedzi Monarchów sprzymierzonych.

Mówią iż Król Niderlandów, nadawszy Xięciu Wellingtonowi tytuł Xięcia *Waterloo*, razem nadał mu mianość *la belle Alliance* — W Dublinie i wszystkich znaczniejszych miastach Angielskich i Szkockich, otworzono subskrypcyą dla wdów i sierot, po wojownikach pod *Waterloo* poległych — Emigracya z Irlandyi do Ameryki jest niezmiernie wielka. Podług ostatnich wiadomości z *St. Johan, w Newfoundland*, przybyło już tam 3,380 emigrantów.

Niejaki młody człowiek mieni się tu bydź synem *Ludwika XVI*. Twierdzi on, że w roku 1793 oddany był wiesniakowi w górach ardenskich mieszkającemu, a Xięże, który w *Temple* umarł, był osobą udaną. Starał się on widzieć ze swoją siostrą, Xiężną *Angouleme*, ale ta dokładniejszych dowodów braterstwa jego wymaga, które on w samej tylko Francji złożyć może — Xiężna *Angouleme* na fregacie *Forth* z *Port-smuth* do *Dieppe* wypłynęła — Xiężna *Cumberland* wkrótce do Anglii jest spodziewaną i podług obrzędu kościoła Anglikańskiego po wtórnie zaślubioną będzie. Xięże wyleżdza na spotkanie swojej małżonki.

Traktat handlowy z Ameryką krótki jest, ale bardzo znaczący. Poddani obojga państw używają wzajemnie równych praw handlowych; Amerykanie mają wolność prowadzenia handlu w osadach naszych wschodnio indyjskich. Anglikom zaś związki z *Indyanami* w krajach Amerykańskich są zaprzeczone.

Amerykański komodor, *Dekatur*, blokuje teraz *Algier*; i przez to spokojność daie dla bandery Narodów Europejskich, Niemniej, jak 11 okrętów Angielskich blokowało port *Rochefort*, i całe pobraże aż do *Bajonny* strzeżone było. — Jeszcze 7, tysięcy ludzi, dla wzmocnienia wojska naszego, do Francji wysyłamy.

INDYE ZACHODNIE.

Gazety, w *New-York* wychodzące, zawierają wiadomości o rozrządzeniach na *St. Domingo*, z rozkazu *Chrystofa*, przeciwko wysłanym tam Agentom francuzkim przedsięwziętych; donoszą także o propozycjach, jakie *Chrystof Pethionowi*, względem połączenia *Haytanów* uczynił. Zdaie się, że *Pethion* propozycy tych nie przyjął. Hrabia *Lima-nade*, minister *Chrystofa*, wydał w tym względzie odezwę do poddanych *Pethiona*; Deputowani, mówili on, od wszystkich, prócz od *Pethiona*, dobrze będą przyjęci; obwinia go także o zawarcie traktatu z Bonapartem i o danie protekcyi szpiegowi iednemu francuzkiemu; dodaie przy tém, że *Pethion* orężowi francuzkiemu zaprzedać się musiał.

WIADOMOSCI ROZMAITE.

Cesarz Austriacki objąć kazał księstwo *Leyen*. — Do układów o pokoy z Francją mianowani zostali: od Austrii *Baron Wessenberg*; od Danii, Hrabia *Bernstorff*; od *Wirtemberga*, Hrabia *Wintzingerode*; od *Baden*, *Baron Hacke*; domów *Naussauskich*, *Baron Gagern*. (z *Gazet. Berlin*.)

D O D A T E K

WIADOMOSCI KRAIOWE

Wilno dnia 7 sierpnia.

Dzwony tutejsze, ze wszech miar najżałosniejszy dla tej Dyecezyi, dla nauk i kraju zgon ogłaszają, ś.p. Pasterza naszego JW. JX. Hieronima Hrabiego Strzemińskiego, Biskupa Wileńskiego, kawalera orderu śś. Anny 1. klasy, i śś. Stanisława, dawniejszego Rektora Imperatorskiego Uniwersytetu Wileńskiego: który na dniu 5 bieżącego miesiąca, opatrzony śś. Sakramentami, poграżywszy we łzach nie tylko licznych przyjaciół pozostałych, ale i wszystkich, co go znać mogli, pełne świetnych zasług i najzbawienniejszych zamiarów życie zakończył przeżywszy nie zupełnie lat 63. Ciało ś.p. nieboszczyka w domowej kaplicy tymczasowie złożone, przy odprawiających się śś. Ofiarach. W dalszym czasie powinnością naszą będzie, podać do wiadomości pamiętki życia publicznego męża, który wiek swój dobru powszechnemu w różnych urzędach i naukom poświęcił.

Dnia 31 przeszłego miesiąca wyszedł numer siódmy Dziennika Wileńskiego, w którym zawierają się następujące materje: Literatura polska dawniejsza. List Kromera z dodatkiem listu Kardynała de Bourbon do Kardynała Hozjusza. Wydanie Symona Zukowskiego. — Oda na zepsucie świata przez ś.p. Xawerego Chomińskiego. — Wiek złoty z Grésseta, przez tegoż. — Wiersze przysłane ze Zmudzi do Redakcyi dziennika: Bayka, Malpa i Liszka, z Lessinga, sławnego niemieckiego pisarza, przez Krzysztofa Gł... Telszewianina; Bayka, Świecik czyli Świętojański robaczek, z Fefela przez tegoż. — Kupido na sprzedaż, z Meleagra poety greckiego, przez tegoż. — Rozprawa okazująca dążenie nauki Jezusa Chrystusa do dobra narodu ludzkiego, na posiedzeniu publicznym Uniwersytetu czytana przez Jana Kantego Chodaniewicza Profesora Teologii moralnej. — Pierwsza podróż Rossyan naokoło świata, wyciąg z niemieckiego dzieła S. H. von Longsdorff, przez M. M. — O życiu i pismach Stefana Stubielewicz profesora, przez Jakóba Szymkiewicza D. M. — O zwierzętach zaginionych, przez Józefa Sniadeckiego Studenta. U W. — Samolub, Komedia J. U. Niemcewicza. Rozbiór krytyczny przez Leona Borowskiego. — Postrzeżenie nader wielkiego gradu, z przyłączeniem niektórych uwag nad jego teorią, przez Jędrzeja Sniadeckiego.

Kurs tutejszy na assygnaty; Rubel srebrny 4 r. 21 k.; dukat 12 r. 42 k.; imperyal 43 r.

T E A T R W O Y N Y.

Gazeta Oestr. Beob. z dnia 29 lipca, umieściła rozjem, zawarty między marszałkiem Brune, a Komandorem Cacherano d'Osasco, Dowódcą wojsk sardyńskich: 1) Stanowiska francuzkie, od uścia rzeki Var, korytem jęj aż do uścia Esteron, mają się cofnąć. 2) Woyska Króla Jmci Sardyńskiego natychmiast po zawarciu rozjemu wieść St. Laurent, osadzą. 3) Woyska francuzkie zgromadzać się mają pod Antibes, i nad godzinę drogi na tę stronę wsi St. Laurent posuwać się nie mogą. 4) Również woyska

K. Jmci Sardyńskiego wielką tylko drogą idź mogą i do Cannes nie mogą zbliżyć się więcej nad wystrzał pistoletowy. 5) Woyska, będące pod rozkazami Marszałka Brune, nie mogą żadnych czynić poruszeń, któreby szkodzić miały mieszkańcom tych prowincyi, które się za Ludwikiem XVIII. oświadczyły. 6) Obustronni celnicy na stanowiskach swoich zostaną, i do żadnych więcej stosunków, prócz celnych, wdawać się nie mogą. 7) Obustronne konfiskowane okręty najpóźniej dnia następującego uwolnione zostaną. 8 i 9 artykuł, oznaczają trwałość rozjemu na dni 8, z wypowiedzeniem 18to godzinnem, wzdarzeniu odebrania rozkazów rządowych względem jego zerwania. 10) Artykuł dodatkowy. Magazyny inżynierskie i materjały przygotowane na odstawienie części mostu do Francyi należące, w teraźniejszym mają zostać stannie. 11) Artykuł dodatkowy Woyska Piemontskie, podług niniejszego rozjemu, zajmując kraje francuzkie, samych tylko kwater dla wojskowych żądać mogą, żadnych zaś rekwizycyi wymagać nie mogą. Osoby i własność będą szanowane. (Komandor d'Osasco naten ostatni artykuł oświadczyć kazał, iż, nim to żądanie zaszło, już on potrzebne w tej mierze, wydał rozkazy.)

WIADOMORCI ROZMAITE

(Z gazety Berlińskiej) Kraje francuzkie, na tej stronie Loary położone, tymczasowie przez Szprzymierzonych sprawowane będą, podług następującego podziału: między Marną i Skaldą przez Anglików; między Skaldą i Mozą, przez Prusaków; między Mozą i Mozellą przez Rossyan; między Marną i Sekwaną przez Bawarczyków; między Renem i Loarą, przez Austriaków; Paryż i promień rzekami określony, spólnie osadzony zostanie. Loara szczególnie uważa się za granicę, za którą żadne woyska szprzymierzone nie staną.

Podróżny pewny, który d. 23 z Paryża wyjechał, o woysku pruskiem donosi, co następuje: Jazda 3go korpusu była w Orleansie, główna kwatera w Etampes, główna kwatera 4go korpusu w Chartres, gwardya w Paryżu i okolicach. W głównej kwaterze samego Xiążęcia Blüchera robiono przygotowania, do wyruszenia ku Loarze. Pierwszy korpus ze swoją główną kwaterą był w Noyon. Części tego korpusu opasują Lafere, Laon i Soissons. 2gi korpus miał wyruszyć z Landrech do Philippeville.

(Z Gazety wiedeńskiej Oestr. Beob.) Marszałek Suchet, wychodząc z Lyonu, wziął 600,000 fr. na żołd dla woyska. — Król sardyński miał nie potwierdzić rozjemu, zawartego, między dowódcą Nizzy, Hrabia Osasco a Marszałkiem Brune. — Do Genuy z Sycylii przybyło 5,000 wojsk angielskich, które do Marsylii na załogę płynąć mają. Flotta, do południowej Francyi przeznaczona, d. 9 około Nizza widziana była. Podług listów z Nizza pod d. 13 lipca, dla przeciwnych wiatrów, zarzuciła ona kotwicę w porcie Carris. Podług listu ze Speyer pod 24 lipca, Landau poddało się, i d. 25 szprzymierzeni tam weyśdź mają. — Hrabia Olonne wszedł do Douay i miasto to w imieniu Ludwika XVIII. objął.

(Z gazety rzymskiej, Zuschauer.) D. 17 lipca wyszło do sta wozów z ciężkimi działami z Wiednia do Remu. Woyska włoskie, które w mieście tem na załogę stoją, 27go należe do Galicji wyruszą. — Do d. 15 lipca na samym dziedzińcu tuile-

ryjskim biwakowali Prusacy. — Gdy d. 15 t. m. Cesarz Austriacki do kościoła jechał, towarzyszył mu mocny oddział jego gwardyi. — D. 25 lipca o-
trzymano w *Bremen* wiadomość, że 1go sierpnia
duński korpus posiłkowy do *Francyi* iść zaczął.
Tamże idące wojsko pruskie wynosi 110,000 ludzi —
Korpus, z którym *Suht* do wojska za *Loarę* cią-
gnie, ma 10,000 ludzi, a 300, jakoby, dział. —
Gazeta bruxelska, list *Ney*a do *Fouché*go, o
sprawowaniu się jego w bitwie pod *Waterloo*, ma
za kłamliwy — *Bonaparte* wrzeczy samę na fre-
gacie swojej miał jeszcze 500 ludzi wybornego żoł-
nierza. — W kościele zamkowym w *Frederiksbergu*,
d. 30 lipca, odprawi się koronacya Króla Duńskie-
skiego. — Prywatna rada Króla francuzkiego składa
się z dawniejszego biskupa *Langres*, *Lucern*, *Molé*,
Macdon id, *Mortier*, i *Berenger*. — Londyjskie ga-
zety zaprzeczają temu, że *Xiażę Orléanu* zaproszo-
ny był przez Króla do *Paryża*. — 200 cywilnych
urzędników jedzie z *Wiednia* do wojska we *Francji*. —
Mówią, iż *Saxonia* kosztem *Francyi* wy-
nagrodzoną zostanie. — Pewny duchowny wysokiego
stopnia (*Xiażę Prymas*) miał zostać powołanym
do zdania rachunku, z dopełniania pasterskiej powin-
ności, w czasie takiego zawikłania interesów swia-
ta. — Wartość wszystkich zbiorów sztuk, które się
w *Paryżu* znajdują, na 500 milionów liwrów war-
tości szacują. — Niejakiś *Truikast* z okolic *Bethune*,
stanął na czele z 3000 chłopów, i pustoszy de-
partament *Par de Calais*. Przedsięwzięto stara-
nia, około jego rozbrojenia. — Reńska gazeta wy-
raża: W *Anglii* ważnego coś zayśdź musiało: w ta-
jemnicy trzymają o tém zdarzeniu: domysla się o za-
machu przeciw *Rządowi*. Za dowód przywodzą:
samobójstwo *Withbreatha*; znizenie się papierów;
rozkaz, ażeby żadnego cudzoziemca z kraju bez pas-
portu ministra niewypuszczano; uwięzienie dwóch
znakomitych osób; i zaręczenie angielskich gazet, że
pogłoska o spisku jest bez zasady. . . . ? — Roz-
bierano głowę *Withbreatha*, i znaleziono że *dura*
mater skosciata, a *pia mater* była niezmierny gru-
bosci. *Wen z yame* królestwo swoje zowią *W ne*
cko Lombarskiem: Medyolanczycy, Lombardzko-
Weneckiem.

OGŁOSZENIE.

z Od Wileńskiego Rządu Guberskiego czyni
się ogłoszenie, iżby zyczący sobie podjąć się
dostarczenia do magazynów gubnrmii Wileńskiej,
na potrzeby kwaterującego w niej wojska, w roku
teraźniejszym, od dnia 1go września do dnia 1go
1816 roku, prowiantu i furazu, chcieli stawić się
sami, albo, ich umocowani dla odbycia licytacji,
do Kommissyi Wileńskiej Prowiantskiego Depo,
w terminach, pierwszym dnia 4go, drugim dnia
2go, a trzecim ostatecznym dnia 14go następują-
cego miesiąca sierpnia, z dostatecznemi ewikcy-
mi; ilość zaś mających się dostarczać produktów
do magazynów, równie, jako i warunki, oświad-
czone będą na licytacji w pomienionej Kommissyi.
Dnia 31 Julii, 1815 roku.

Sowietnik Sulzenko.

Sekretarz Dmitrewski.

z Józef Wojewski, mający wieku lat 13, szlach-
cie rodem z byłego Xięstwa Warszawskiego, z o-
kolic *Chelma*, wywieziony w roku 1809 przez je-
dnego wojskowego, w przeszłym miesiącu zosta-
wiony został w Wilnie. Towarzystwo Dobroczyń-
ności Wileńskie przyjęło go do Domu swego, iako
niemającego żadnego sposobu utrzymania się, a
razem postanowiło obwieścić o tém przez gazetę,
dla uwiadomienia jego rodziny.

z Dekretem Sądu taxatorsko - Exdywizorskiego
na majątek mińskiego mieszczanina Herca Jekowi-
cza Pinsa oznaczonego po odwołaniu Sądów, iako
w terminie z odroczenia przypadającym to jest w dniu
7 Julii Roku teraż idącego Sąd Taxatorsko exdy-
wizorski zebrałszy się w tym terminie, gdy zna-
lażł niegotowość stron wnieiawieniu się onych i nie
znalazłszy dopełnionej Kaportacyi w terminie ani
po upłynieniu onego luboby mógł przystąpić do
oczewistego rozszczenia, jednak nieczyniąc żadne-
go ucisku dla kredytorów postanowił powtórnie za-
wiadomić przez gazetę wszystkich kredytorów i
pretensorów ażeby ciż ścielące pretensyą za ia-
kimi bądź dowodami do pomienionego Herca Jeko-
wicza Pinsa mieszczanina Mińskiego nieodmienie do
dnia 30 Sept: kaportacyą dopełnili subnilitate Do-
cumentorum et subpensis zalecić, która składać się
powinna u Regienta tegoż Sądu W. Felixa Wier-
nikowskiego, zjazd zaś ostateczny dzień drugi Janur:
1816 Roku przeznaczyć w którym, że do oczewiste-
go rozszczenia, etiam pod niestanność któregokolwiek
kredyto lubpretensora, przystąpi zawiadomić.

Prezyd: Sądu Taxatorsko Exdywizorski J. Baszyński.

Józef Bohuszewicz Burmistrz.

Abraham Salamonow Burmistrz Exdywizorski.

z Uwiadamiają się wszyscy kredytorowie i pre-
tensorowie JW. Michała Chrapowickiego Podko-
morzego Babinowieckiego i kawalera; a mianowi-
cie i possessorowie dóbr oraz i inni z różnych wzglę-
dów do sprawy konkurssowej interessowani, że
na skutek dekretu Remissyjnego Sądu Gł: Lit:
w Ru 1814 8bra 23 zapadłego taxę exdywizyą wszel-
kich dóbr rzeczonych Chrapowickiego uznającego
na instancją niektórych kredytorów od urzędników
jest wydane Obwieszczenie z którego termin zjazdu
wypada na dzień 16 terażniejszego Mca Augusta,
na takowy tedy termin Sąd exdywizorski w komple-
cie niezawodnie ma zebrać się do Msci nazwanej
Jasnogórka w Pcie Rosień położonej i zwykłym po-
rządkiem jako w pierwszym terminie kwestye akces-
soryjnie w Sprawie niemniej i względem legalno-
ści possesjow ułatwiać będzie; ażeby zatym wszy-
scy do tej sprawy interessowani na wyrażonym ter-
minie i miejscu jawili się. Podaie do gazety niniejs-
sze uwiadomienie w jmeniu kredytorów. Dat 1815
Mca Augusta 3 dnia

Mikołaj Zambrzycki Regent Gran. Oszmiań.

z Konstanty Wiszniewski obywatel Wileński,
w iurydykach Wileńskich zapisał oświadczenie
z wyrzeczeniem się przeciwko synowi swojemu Woy-
ciechowi, Kazimierzowi Wiszniewskiemu z wyrze-
czeniem wszelkich jego niegodziwych, jego niego-
dziwych postępowania, dla iakowych, mocą prawa
krajowego wyzuwa syna od wszelkich swych wzglę-
dów, i od sukcedowania majątku po oświadczenia-
cym się pozostawać mającego, wiecznie usuwa-
ociem, aby doszło do wiadomości samegoż niego-
dnego syna Woyciecha Kazimierza Wiszniewskiego,
i innych z im w jakie układy wchodzących osób;
przez gazetę Kuryera Litewskiego ogłaszaie, nadto
zawiadamia: iż wolne jest w każdym czasie po-
mienionego oświadczenia w Aktach Ziemskich, i
Miejskich Wileńskich przeczytanie. Datt w Wil-
nie Dnia 5 Augusta 1815 roku — Konstanty Wi-
szniewski iako nie umiejący pisma trzema kray-
zykami podpisuje się.

3. Od Litewsko-Wileńskiego Cywilnego Gubernatora, podaje się do powszechnéj wiadomości handlujących sukniem, i utrzymujących sukienne fabryki, adressowany na imię JO. Jenerał Feldmarszałka, Xięcia *Soltikowa*, Najwyższy Imienny Jego Imperatorskiéj Mości Reskrypt, pod dniem 6 ominionego miesiąca czerwca, w *Heidelbergu* nastąpił, w którym wyrażono:

1. Na dostarczenie dla armii sukna, otworzyć natychmiast licytacją w *Moskwie*, jako w centralnym mieście manufaktur naszych, pod bezpośrednią wiedzą tamecznego Głównokomenderującego. W tém celu komenderować tam pewne Osoby z Ministeriów wojennego i wewnętrznych interesów, którzy mają kłaść ogólny Komitet łącznie z Osobami przez Głównokomenderującego w *Moskwie* naznaczonemi.

2. Przy licytacji dozwoli wydawać z góry trzecią lub połowiczną część pieniędzy za Ewikcyami, na podstawie kabakowych Ustaw; pieniądze brać zsumm na ten obiekt Kommissaryatowi asygnujących się.

3. Ostateczne ceny po przejrzeniu przez JWP. łącznie z Ministrami wojny i wewnętrznych interesów, ustanawiać za wspólnym wszystkich zgodzeniem się.

4. Obowiązany, i tym, co zawarł osobne umowy ze Skarbem, Fabrykantom sukniennym opłacać wedle tychże samych cen, z detrakcją tylko po 10 kop od rubla w zamianę tych prerogatyw których oni używają.

5. Płacić za sukno majątki kommissoryat, lub Skarbowe Lby, jak ambiencei lepszym bydlę dla siebie osądzą i zawarują.

W stosunku takowéj Najwyższej woli, każdy handlujący sukniem czyli utrzymujący suknienną fabrykę, lub téż ogólnie zajmujący się podrzadami, mają zaawansować gotowcami do stawienia się w *Moskwie* osobiscie lub przez plenipotentów, kiedy tameczny Głównokomenderujący wezwie do Aktu licytacji dla dostarczenia sukna tém porządkiem na rok 1816ty.

Sekretarz *Antoni Wiskowski*

3. Nr. 6581: W Kommissyi Wileńskiego Prowiantskiego Depo, będzie się odbywać licytacja, na dostarczenie do magazynów gubernii Wileńskiej prowiantu i furazu, w niemalej ilości, dla przygotowania na potrzeby wojsk, w następującym miesiącu sierpniu, pierwsza dnia 4go; 2ga dnia 9go; a 3cia i ostateczna dnia 14go; na które terminy, życzący podjąć się dostarczenia, mogą przybywać do Kommissyi z dostatecznemi ewikcyami. Dnia 27 lipca 1815 roku.

8miej klasy *Bohomolec*.

3. Rada opiekuńcza Imperatorskiego Domu wychowania, w St. Petersburgu przez niniejsze ogłasza, iż w domu tym przedawać się będzie przez publiczną licytacją, za niewypłatę długu, zastawiony i na terminie nieopłacony, nieruchomości majątek, Tytularnego Sowietnika Jakuba Marcinkiewicza, w gubernii Mińskiej, Powiecie Pińskim położony, mający we wsi Bobrowiczach 137 dusz męzkich, z ich rodzinami, ziemią i wszelkimi przynależnościami, podług przysługującego inwentarza od Mińskiego Guberskiego Rządu. Na ten koniec naznaczają się trzy terminy licytacji, w roku teraźniejszym, 1szy dnia 7 septembra, 2gi dnia 19 octobra, a 3ci dnia 2 decembra. Życzący sobie majątek ten nabyć zechcą przybyć do St. Petersburgkiej Rady opiekuńczej, w dniach wymienionych na godzinę

11tą zrana, gdzie mogą widzieć inwentarz tego majątku i warunki.

Expedytor *Herasim Paramenów*.

3. Pod Panowaniem Najjaśniejszego ALEXANDRA pierwszego Imperatora, Całą Rosyją Samowładującego etc. etc.

Wypis z Ksiąg mieyskich Magistratu Dubieńskiego i Przedemną Wincentym Łabędzkim, Pisarzem Magistratu tegoż, Przyszedszy osobiscie Ur. Waleryan Bratkowski, tę rezolucją Sądu Zjazdowego rozbiór na fortunie niegdy IP. Ludwika Fierrego dopełniającą z uwiadomieniem, że likwidacya długów tegoż, tylko do dnia pierwszego septembra trwać będzie, na papierze pięćdziesiąt kopiejkowym zdziakną i podpisani, za opłatą pieczętnego do Ksiąg Magistratu Dubieńskiego przez oblatę podał, w te słowa: Pod Panowaniem Najjaśniejszego ALEXANDRA Pierwszego Imperatora Wszech Rosyi etc. etc. etc. Z działa rozbiórowego majątku Ludwika Fietty, z mocy Dekretu Sądu Głównego Gubernii Wołyńskiej Departamentu Cywilnego, roku tysiąc osiemset trzydziestego dnia pierwszego Julii wypadłego, na gruncie miasta Powiatowego Dubna, dnia 12 listopada tego roku z limity sądzić się zaczęto, i bez odłożenia kontynuującego się co do Rezolucyi następującej, Excerpt w tych słowach: „W dalszym postępowaniu w tym dziele, do dnia drugiego kwietnia roku idącego tysiąc osiemset piętnastego, zwracając uwagę swą, Sąd zjazdowy na to, że Dekretem skutkującym się Sądu Głównego Gubernii Wołyńskiej Departamentu Cywilnego, roku tysiąc osiemset trzydziestego dnia pierwszego Julii wypadłym, Sprawę tę w tymże roku dnia pierwszego septembra rozpocząć, Sądowi Zjazdowemu przepisano, a późniéj tegoż roku, dnia dwudziestego października, wydając Rezolucyą swą, tenże Sąd Główny polecił, ażeby Sprawa ta konkursowa majątku zmarłego Ludwika Fietty bez limity i odłożenia była sądzona. Które to Dzieło chcąc Sąd Zjazdowy bez znaczney zwłoki do końca przyprowadzić dla pewnego zawiadomienia Kredytów krajowych i w obcych Państwach mieszkających o rozpoczętym rozbiórze na majątku Ludwika Fietty pod dniem czwartym września roku tysiąc osiemset trzydziestego, prosił Sąd ten Rządu Guberskiego, ażeby ciż przez gazety byli z uwiadomieniami o że ukuteczono Ukazem pod dniem dwudziestym czwartym oktobra roku tegoż, za Numerem dwudziestym sześciu tysięcy, czterechsetnym trzydziestym drugim, do Sądu tegoż wydanym Rząd Guberski zawiadomił, kiedy jednak i po takim obwieszczeniu, w ciągu roku i miesięcy sześciu Kredytorowie, a szczególniej zagraniczni, ani osobiscie, ani przez umocowanych z pretensyami swemi w Sądzie Zjazdowym nie stawiają się, przeto Sąd widząc znaczny ubytek masy majątku pod rozbiór oddanego, przez niedokonanie Dzieła, znajdując potrzebę zbliżając do końca całą tę sprawę przez niniejszą rezolucyę swą zawiadomic wszystkich niestawiających się Kredytów, że likwidacya długów tegoż Ludwika Fietty, do dnia pierwszego septembra roku bieżącego trwać będzie, potem zaś dniu do spełnienia bez przerwy, dalszych regul Dekretu w dopełnieniu będącego Sąd Zjazdowy, wy przystąpił. — U tej rezolucyi do oblaty podanej podpisani jest takowy: Rezolucyą Sądu Głównego Gubernii Wołyńskiej Departamentu Cywilnego, do sądenia Dzieła tego wyznaczony Podsekretarz Ziemi Powiatu Dubieńskiego, Mł. Jaworowski. — A tak ta oblatę za osobistym stawiającym podaniem, a urzędowym przygięciem, wszystka zupełnie co do słowa w Ksiąg niniejsze mieyskie Magistratu Dubieńskiego jest zapisana. Z których i ten wypis pod pieczęcią mieyską Magistratu Dubieńskiego, roku tysiąc osiemset piętnastego miesiąca Julii dwudziestego dnia wydał. Wincenty Łabędzki P. M. D.

3. Wedle Ukazu Jego Imperatorskiej Mości Samowładującego całą Rosyją &c. &c. &c.

Pozew Edyktałny prze Sąd Magistratu Miasta Guberskiego Wilna w tymże miesiącu sądzący się z Cytaeyi Wilhelma Rechfelda kupca i obywatela Wileńskiego z referencyą do dowodów u Sądu złożyc się mających, z nakazu Dekretu dyllacyjnego tegoż Magistratu po oświadczonej Dellstora majątku Taxie i Rxdyvizji w Roku 1815 marca 10 nastalego, podaje JWW WW. JPP. oraz Starozakonny Debitorem tegoż Wilhelma Rechfelda jako to: Dawidowi Haertensowi o rubli srebrnych 24, Abrahamowi Mowszowiczowi o rubli 54 kop. 30, JW. Józefowi Wołodkiewiczowi o rubli 72, Jakubowiczowi o rubli 25 kop. 80, Karłowowi Tengerienowi o rubli 45, Aronowiczowi o rubli 10 kop. 50, Szymonowi Rędzowskiemu o rubli 7 kop. 20, Weytmannowi o rubli 3, Wileński o rubli 3 kop. 60, Zukowskiemu Porucznikowi o rubli 3 kop. 50, Janowi Mirskiemu o rubli 10, Frohlendowej wdowie o rubli 7 kop. 20, Walentinowi o rubli 4 kop. 50, Graffowi Stolarzowi o rubli 19 kop. 20, Giełżewski o rubli 3, Woyciechowej o rubel 1 kop. 80, Zydywi Zeligowi o rubli 5, Krasowski o rubli 6, Kowalewskiemu o rubli 4 kop. 20, Kowzanowi o rubel 1 kop. 50, Zydywi Złukowiczowi o rubel 1 kop. 50, Leyzerowi Ickowiczowi o rubli 9, Zy-

